

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3To/3/2020
Identifikačné číslo spisu:	9519100201
Dátum vydania rozhodnutia:	29.09.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivetta Macejková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:9519100201.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivety Macejkovej, PhD., LL.M. a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Bargela, na verejnom zasadnutí konanom 29. septembra 2021 v Bratislave, v trestnej veci obžalovaného Mgr. C. C. pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, sp. zn. PK-2T/25/2019 z 29. novembra 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky s a z a m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok, sp. zn. PK-2T/25/2019 z 29. novembra 2019 (ďalej aj „súd I. stupňa“), bol obžalovaný Mgr. C. C. postupom podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby prokurátora Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. VII/1 Gv 181/18/1000, podľa ktorej sa mal dopustiť zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na skutkovom základe, že

- ako policajt ustanovený do funkcie W. (ďalej len „J.“) v čase služby dňa 17. júla 2018 v ranných hodinách zatelefonoval na mobilný telefón S. N., ktorému sa predstavil ako príslušník PZ a uviedol mu, že sa dňa 14. júla 2018 v nočných hodinách v U. pri predajni W. dopustil dopravného priestupku prekročením rýchlosti s osobným motorovým vozidlom zn. C. farby EČV: U. XXX F., o čom má fotografiu, a s cieľom doriešenia priestupku navrhol stretnutie na čerpacej stanici I. pri J. R. K. dňa 17. júla 2018 o 08:16 hod. Na stretnutí od neho požadoval finančnú hotovosť XXX,- € za spáchaný priestupok s tým, že pokuta bude bez pokutových blokov, bez zápisu do karty vodiča a bez odobratia vodičského oprávnenia. Nakoľko S. N. pri sebe nemal požadovanú finančnú hotovosť, obžalovaný mu odobral doklady, a to občiansky preukaz a vodičský preukaz, bez vystavenia potvrdenia s tým, že keď peniaze zoženie, doklady mu vráti; v uvedený deň spolu ešte dvakrát telefonicky komunikovali, kde obvinený trval na sume XXX,- € za to, aby sa skutok nezapísal, S. N. sa však podarilo zohnať len

XXX,- €, s čím obvinený telefonicky súhlasil a dohodli sa, že k prevzatiu peňazí dôjde na čerpacom stanici I. v U. na J. dňa 17. júla 2018 o 17:00 hod. Pri stretnutí však S. N. obvinenému uviedol, že sa mu postup prejednávania priestupku nezdá a že má nahrávky jednak zo spoločnej telefonической komunikácie, ako aj kamerový záznam zo stretnutí, na čo mu obvinený vrátil občiansky preukaz s vodičským preukazom bez toho, aby prevzal požadovanú finančnú hotovosť,

pretože skutok nie je trestným činom.

Špecializovaný trestný súd odôvodnil rozsudok nasledovne:

Po vykonanom dokazovaní, zhodnotení dôkazov jednotlivo aj v súhrne, súd I. stupňa dospel k názoru, že podstata skutku bola jednoznačne spoľahlivo preukázaná, keď skutkový dej, ktorý tvorí základ obžaloby sa stal, ale skutok, pre ktorý je obžalovaný Mgr. C. C. stíhaný, nenapĺňa objektívne ani subjektívne znaky skutkovej podstaty zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, pričom táto skutočnosť bola podkladom, a aj dôvodom na to, aby súd I. stupňa obžalovaného Mgr. C. C. oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku so záverom, že skutok sa stal, ale skutok, pre ktorý je obžalovaný Mgr. C. C. trestne stíhaný, nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku súdu I. stupňa podal riadne a včas odvolanie prokurátor Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej aj „prokurátor“) v neprospech obžalovaného Mgr. C. C. a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd SR“) postupom podľa § 321 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku napadnutý rozsudok súdu I. stupňa zrušil a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil mu na nové konanie a rozhodnutie.

Prokurátor uviedol, že obžalovaný Mgr. C. C. naplnil svojím konaním skutkovú podstatu zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Uviedol, že dôkazná situácia bola taká, že stoja proti sebe dve tvrdenia - výpoveď obžalovaného Mgr. C. C. na jednej strane, ktorý popiera spáchanie trestného činu a výpoveď svedkov S. N., X. K., ktoré podporujú aj listinné dôkazy a kamerové záznamy zo stretnutia obžalovaného Mgr. C. C. a S. N., ako aj prepisy záznamov telefonických hovorov, ktoré súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal.

To, že svedkovia S. N. ani X. K. v prípravnom konaní neuvedli, že si obžalovaný Mgr. C. C. iadal sumu XXX,- € ako úplatok, neskôr ju však takto označili, ešte nepotvrďuje obhajobu obžalovaného Mgr. C. C..

Uviedol, že je iluzórne domnievať sa, že páchatelia a svedkovia pri korupčnom konaní budú používať výrazy zo skutkovej podstaty trestného činu, teda že nazvú neoprávnenú výhodu, ktorú od nich niekto za niečo žiada „úplatkom“.

Z konania obžalovaného Mgr. C. C. je nepochybné, že nepostupoval štandardne pri riešení priestupku svedka S. N.. On sám na hlavnom pojednávaní uviedol, že zistený priestupok možno prejsť v blokovom konaní vtedy, ak sa prejednáva na mieste spáchania priestupku a v prípade, ak priestupca nemá finančné prostriedky, vystavujú sa na mieste priestupku bloky na pokutu nezaplatenú na mieste.

Uviedol, že ak sa priestupok prejednáva neskôr, je potrebné vystaviť správu o objasňovaní priestupku. Obžalovaný Mgr. C. C. napriek tomu, že je dlhoročným policajtom, pričom slúžil na úseku dopravy, tak neurobil a toto svoje konanie odôvodnil tým, že si chcel uľahčiť prácu. Logicky nevysvetlil, prečo v telefonickom rozhovore so svedkom S. N. na otázku či to bude bez záznamu, mu odpovedal „hej“.

Prokurátor uviedol, že treba poukázať na postup obžalovaného Mgr. C. C., ktorý si pri prvom stretnutí vyžiadal od svedka S. N. doklady od vozidla, občiansky preukaz a vodičský preukaz, pričom mu pri tomto stretnutí vrátil len doklady od vozidla.

Prokurátor tiež uviedol, že výpoveď svedka S. N. potvrdzuje aj výpoveď svedkyne X. K., novinárky, na ktorú sa svedok S. N. po neštandardnom postupe obžalovaného Mgr. C. C. obrátil.

Prokurátor uviedol, že tvrdenie súdu I. stupňa k zásade „nie dvakrát o tom istom“, a teda že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, je totožný so skutkom, za ktorý bol už obžalovaný disciplinárne potrestaný, neobstoí. Disciplinárne opatrenie nemožno uložiť, ak bol policajt za ten istý skutok právoplatne odsúdený; ak bolo disciplinárne opatrenie uložené skôr, zruší sa s účinnosťou odo dňa uloženia.

Prokurátor s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti uviedol, že považuje výrok rozsudku súdu I. stupňa o oslobodení obžalovaného Mgr. C. C. za nesprávny, pretože nezodpovedá zistenému skutkovému stavu, a preto navrhuje aby Najvyšší súd SR ako súd odvolací napadnutý rozsudok podľa § 321 ods.1 písm. c) Trestného poriadku zrušil, a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

+ + +

Odvolanie prokurátora bolo zaslané na vyjadrenie obžalovanému Mgr. C. C., ktorý vo svojom písomnom vyjadrení, prostredníctvom obhajcu Mgr. Romana Keraka, advokáta v Bratislave z 31. januára 2020, navrhol odvolanie prokurátora postupom podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť ako nedôvodné.

Uviedol, že svedok S. N. počas hlavného pojednávania viac krát úmyselne klamal, zavádzal a snažil sa opísať skutočnosti tak, aby vykreslil obžalovaného v negatívnom svetle. Na hlavnom pojednávaní dňa 2. októbra 2019 uviedol klamlivé a zavádzajúce tvrdenia:

Ad1) S. N. uviedol, že mali komunikovať na prvom stretnutí desať možno dvadsať minút, pričom celé stretnutie podľa obžalovaného mohlo trvať 3 minúty. Z kamerového záznamu vyplýva, že komunikácia mohla trvať cca 3,5 minúty.

Ad2) S. N. uviedol, že si neskontroloval peniaze v peňaženke, pričom obžalovaný uviedol, že si ich kontroloval. Z kamerového záznamu vyplýva, že v čase 3:55 až 04:05 počas našej komunikácie kontroluje obsah peňaženky.

Ad3) S. N. tvrdil, že mu vyhodil doklady z okna von, pričom obžalovaný uviedol, že tie doklady normálne a slušne podal. Z kamerového záznamu vyplýva, že S. N. bol arogantý a drzý.

Ad4) S. N. uviedol, že sa nedopustil dopravného prostriedku po tejto udalosti, pričom z výpisu z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov je objektívne preukázané, že sa dopustil minimálne troch priestupkov a v priebehu 2 rokov sa dopustil minimálne 8 priestupkov.

Obžalovaný uviedol, že z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že tvrdenia a popis priebehu skutkových okolností zo strany svedka S. N. je nedôveryhodný. Ak má byť rozhodnutie o vine založené na výpovedi len jedného svedka, musí byť jeho výpoveď hodnoverná a konzistentná, a ostatné nepriame dôkazy musia byť ucelené a navzájom previazané, aby nedávali najmenšiu pochybnosť o vierohodnosti jedného usvedčujúceho dôkazu a samotný tento dôkaz musí byť preverený všetkými dostupnými prostriedkami. Obžalovaný uviedol, že nebola preverovaná hodnovernosť výpovede svedka S. N. ani jeho prípadné sklony ku konfabulácii.

Obžalovaný uviedol, že dobrovoľne podstúpil psychologické vyšetrenia a tiež vyšetrenie na polygrafe, kde na otázku či od svedka S. N. iadal úplatok či finančnú hotovosť za priestupok s tým, že pokuta bude bez pokutových blokov uviedol jednoznačné nie a polygraf odpovede vyhodnotil tak, že neindikoval lož.

Obžalovaný tiež uviedol, že priebeh skutkových okolností, tak ako ich obžalovaný popísal, bol potvrdený výpoveďami Ing. T. A., Mgr. K. I., N. S., N. N., K. F. a oboznámenými listinnými dôkazmi.

Obžalovaný Mgr. C. C. záverom uviedol, že je pravdou, že si chcel uľahčiť prácu, čo súdu I. stupňa aj podrobne opísal a zdôvodnil, avšak nežiadal a ani nechcel žiadny úplatok a uvedomuje si, že nepostupoval štandardne.

+ + +

Najvyšší súd SR ako súd odvolací preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a mohli by odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Najvyšší súd SR konštatuje, že súd I. stupňa v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Trestného poriadku.

Najvyšší súd SR konštatuje, že súd I. stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po zákonom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Najvyšší súd SR zdôrazňuje, že medzi základné piliere právneho štátu celkom nepochybne patrí povinnosť nielen odhaľovať korupciu, ale aj povinnosť túto dokázať v rámci spravodlivého procesu.

Podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona, kto v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu priamo, alebo cez sprostredkovateľa pre seba, alebo pre inú osobu prijme, žiada alebo si dá sľúbiť úplatok, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 329 ods. 2 Trestného zákona odňatím slobody na päť rokov až dvanásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 ako verejný činiteľ.

Podľa § 131 ods. 1 Trestného zákona sa pod veci všeobecného záujmu rozumie záujem presahujúci rámec individuálnych práv a záujmov jednotlivca, ktorý je dôležitý z hľadiska záujmu spoločnosti.

Podľa § 131 ods. 3 Trestného zákona úplatkom sa pre účely tohto zákona rozumie vec, alebo iné plnenie majetkovej či nemajetkovej povahy, na ktoré nie je právny nárok.

Podľa § 128 ods. 1 Trestného zákona verejným činiteľom sa na účely tohto zákona rozumie okrem iných osôb aj osoba v služobnom pomere, ak sa podieľa na plnení úloh spoločnosti a štátu, a používa pritom právomoc, ktorá mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená.

Najvyšší súd SR uvádza, že spoločnosť má záujem na riadnom a poctivom výkone služobných povinností každého policajta a teda aj policajta rozhodujúceho o priestupku, bez toho aby ho vybavil iným ako zákonom predpísaným spôsobom a najmä bez toho, aby žiadal, dal si sľúbiť alebo prijal akýkoľvek úplatok a tak získaval prospech, na ktorý nemá právny nárok.

+ + +

Najvyšší súd SR uvádza, že obžalovaný Mgr. C. C. je verejný činiteľ, je osobou v služobnom pomere, ktorý konal vo veciach všeobecného záujmu, avšak zhodne ako súd I. stupňa je toho názoru, že k okolnosti - k udalosti, ktorá by zakladala trestné stíhanie obžalovaného Mgr. C. C. nedošlo a to z nasledovných dôvodov:

Najvyšší súd SR si na jednej strane osvojil názor zhodne ako súd I. stupňa v tom, že konanie Mgr. C. C. (opísané v obžalobe) je konaním vo veci všeobecného záujmu, pretože spoločnosť má záujem na riadnom a poctivom výkone kontroly a sankcionovania porušenia dopravných predpisov bez toho, aby sa poskytovali výhody v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu.

Najvyšší súd SR na strane druhej zhodne ako súd I. stupňa poukázal na vykonané dôkazy, z ktorých jednoznačne vyplýva, že obžalovaný Mgr. C. C. požadoval dodatočne zaplatenie sumy XXX,- € za spáchaný priestupok, ktorý síce riešil oficiálne v blokovanom konaní, čomu zodpovedá predovšetkým Záznam o zozname zistených priestupkov zo 14. júla 2018, kde bol v čase od 23:37 evidovaný priestupok súvisiaci s rýchlosťou motorového vozidla - zistený z Protokolu zo zariadenia RAMER 10, kde bol oficiálne uvedený čas, evidenčné číslo motorového vozidla, rýchlosť a spôsob vybavenia, príslušná dokumentácia (č. l. 128-134), ale nie spôsobom predpísaným pre blokované konanie na mieste.

Najvyšší súd SR ďalej uvádza, že z predmetného Záznamu zistených priestupkov vyplýva, že zistený priestupok bol hneď oficiálne oznámený, čo potvrdil svedok mjr. K. I. - vedúci oddelenia cestného dozoru (č. l. 98-104), v tomto smere bola obhajoba obžalovaného C. C. potvrdená výpoveďami svedkami K. F. (č. l. 93-97), N. N. (č. l. 83-87), N. S. (č. l. 77-82), Ing. T. A. (č. l. 88-92), ktorí sa jednoznačne vyjadrovali ku dňu 14. júlu 2018, teda že všetci vedeli o udalosti zo dňa 14. júla 2018 a tiež následne čo sa odohralo dňa 17. júla 2018.

Jedným z dôležitých vecných dôkazov, potvrdzujúci obhajobu obžalovaného Mgr. C. C., je aj CD-nosič obsahujúci Záznam z komunikácie obžalovaného Mgr. C. C. s operačným strediskom zo dňa 14. júla 2018 a zo dňa 17. júla 2018 (č. l. 151-154), inštruktážny záznam (č. l. 123-124), úradný záznam (č. l. 142-143).

Už z horeuvedeného vyplýva, že nebolo preukázané, že by Mgr. C. C. bol pýtal úplatok alebo inú výhodu od svedka S. N..

Najvyšší súd SR na doplnenie uvádza, že obžalovaný Mgr. C. C. sám iniciatívne bol na vyšetrení na polygrafe, kde na otázku či od svedka S. N. žiadal úplatok či finančnú hotovosť za priestupok s tým, že pokuta bude bez pokutových blokov uviedol jednoznačne nie a polygraf odpovede vyhodnotil tak, že neindikoval lož (č. l. 240-281).

Najvyšší súd SR ďalej zhodne ako súd I. stupňa uvádza, že obžalovaný Mgr. C. C. v prejednávanej veci nevykonával úkony smerujúce k objasňovaniu priestupku podľa § 58 ods.1 zák. č. 372/1990 zb. o priestupkoch, keď na základe Záznamu zistených priestupkov bol síce oficiálne zaevidovaný Protokol zo zariadenia RAMER 10, v ktorom sa nachádzal údaj obsahujúci evidenčné číslo motorového vozidla, miesto, dátum, čas, rýchlosť motorového vozidla, príslušná fotodokumentácia, ale pred ukončením nariadenej služobnej činnosti obžalovaný Mgr. C. C. spracoval len Záznam o zistenom priestupku, ďalej vo veci nekonal a služobnú činnosť nariadenú v danej dobe ukončil bez vybavenia predmetného priestupku. Pričom daný priestupok bol na služobnom úrade oficiálne evidovaný, o čom svedčí aj výpoveď svedka mjr. K. I., ktorý ako vedúci oddelenia cestného dozoru pri spracovaní výsledkov zo služby z predchádzajúceho víkendu zistil, že v Zázname o zistených priestupkoch zo služby Mgr. C. C. nie je vyznačený spôsob vybavenia priestupku.

Najvyšší súd SR ďalej zhodne ako súd I. stupňa uvádza, že udalosť zo dňa 14. júla 2018 a následne zo dňa 17. júla 2018 bola na služobnom úrade všeobecne známou, ako to vyplýva z výpovedí horeuvedených svedkov-políciov Oddelenia P., ktorí boli v uvedené dni v službe, a ktorým sa o danej udalosti/priestupku svedka S. N. zmieňoval obžalovaný Mgr. C. C. ako neformálne, tak i na spoločnej inštruktáži v prítomnosti vedúceho oddelenia, so zámerom akým spôsobom chce vybaviť predmetný priestupok spáchaný dňa 14. júla 2018 svedkom S. N..

Najvyšší súd SR tiež zdôrazňuje, že z vecného dôkazu CD-nosiča, ktorý obsahuje Záznam z komunikácie obžalovaného Mgr. C. C. s operačným strediskom zo dňa 14. júla 2018 a zo dňa 17. júla 2018 vyplýva, že obžalovaný Mgr. C. C. za účelom vybavenia priestupku svedka S. N. žiadal operačného dôstojníka o lustráciu majiteľa motorového vozidla evidenčné číslo U. XXX F., o poskytnutie jeho telefónneho čísla, teda z telefonického komunikácií s operačným dôstojníkom vyplýva snaha obžalovaného Mgr. C. C. o vybavenie veci v blokovom konaní, teda že obžalovaný chcel predísť písaniu správy o výsledku objasňovania priestupku.

Najvyšší súd SR koštatuje, že priestupok svedka S. N. bol jednoznačne zistený na základe údajov uvedených v Zázname o zistených priestupkoch - Protokole zo zariadenia RAMER 10, ako aj zo samotnej výpovede svedka S. N., ktorý ako osoba obvinená z priestupku, sa pri stretnutí s obžalovaným Mgr. C. C. priznal, že motorové vozidlo v inkriminovanú dobu viedol, bol si vedomý prekročenia povolenej rýchlosti a aj to, že navyše unikol politajtom, a bol ochotný po osobnej i telefonicko komunikácii s obžalovaným Mgr. C. C. zaplatiť pokutu.

Najvyšší súd SR tiež zdôrazňuje, že obžalovaný Mgr. C. C. mohol prejednať priestupok v blokovom konaní a to vzhľadom na to, že priestupok bol jednoznačne zistený a svedok S. N. bol ochotný pokutu zaplatiť, navyše výška pokuty bolo v súlade so sadzobníkom pokút.

Pokuta v blokovom konaní predstavuje určitú konkrétnu sumu peňazí, a ak by žiadaná suma mala byť majetkovým prospechom - úplatkom obžalovaného Mgr. C. C., potom by táto suma - zaplataenie pokuty svedkom S. N. absentovala v evidencii pokút v blokovom konaní. S poukazom na skutočnosť, že

riešenie predmetného priestupku bolo na služobnom úrade komunikované ako neoficiálne, tak aj oficiálne, mali o tom vedomosť aj ostatní policajti, ako aj nadriadený obžalovaného Mgr. C. C., je nepravdepodobné, že by obžalovaný mal úmysel prevziať peniaze - pokutu a ponechať si ich pre vlatnú potrebu.

Najvyšší súd SR nad rámec dopĺňa, že disciplinárnym rozkazom riaditeľa J. č. X/XXXX z 19.4.2019 (č. l. 528-532) bolo obžalovanému Mgr. C. C. uložené disciplinárne opatrenie-zníženie služobného platu o 15 percent na dobu 3 mesiacov za disciplinárne previnenie podľa §52 ods.1 zák. č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru najmä za:

- po zadržaní a odobratí vodičského a občianskeho preukazu svedkovi S. N. nevystavil potvrdenie o zadržaní dokladov,
- vopred vystavil/vypísal pokutové bloky na sumu XXX eur, pričom tieto pokutové bloky neodovzdal svedkovi S. N., finančnú hotovosť od svedka S. N. neprevzal, a neriešil likvidáciu škody,
- nepostupoval pri prejednávaní priestupku štandardným postupom - neprejednal ho na mieste v blokovom konaní, a ani po ukončení obhajobovania tento nepostúpil na prejednanie príslušnému správne orgánu, ale naopak priestupok chcel dodatočne s odstupom 3 dní prejednať blokovom konaní.

Najvyšší súd SR v tejto súvislosti uvádza, že názor súdu I. stupňa ohľadne porušenia zásady procesného práva „nie dvakrát o tom istom“ a porušenia zákazu dvojitého súdenia a potrestania za ten istý čin z hľadiska vnútroštátneho i medzinárodného práva a v prípade, že by sa súd touto otázkou, o ktorej existuje rozhodnutie, ďalej zaoberal, v tejto konkrétnej trestnej veci obžalovaného Mgr. C. C. je nesprávny.

Podľa § 59 ods.1 zák. č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru vyplýva, že disciplinárne opatrenie nemožno uložiť, ak bol policajt za ten istý skutok už právoplatne odsúdený, ak bolo disciplinárne opatrenie uložené skôr, zruší sa s účinnosťou odo dňa uloženia. Z tohto ustanovenia, ako správne uviedol prokurátor vo svojom odvolaní, vyplýva, že v prípade žalovaného skutku nemôže dôjsť k uplatneniu uvedenej zásady, pretože rozhodnutím súdu sa ruší predchádzajúce disciplinárne opatrenie.

+ + +

Najvyšší súd SR uvádza, že konanie obžalovaného Mgr. C. C., vzhľadom na horeuvedené, má povahu disciplinárneho previnenia, tak ako to bolo konštatované a aj riešené disciplinárnym rozkazom riaditeľom J. č. X/XXXX z 19.4.2019, za čo bol obžalovaný Mgr. C. C. aj právoplatne disciplinárne postihnutý, teda že nejde o konanie, ktoré má povahu trestného charakteru, pretože konanie obžalovaného Mgr. C. C. nenaplnilo znaky skutkovej podstaty zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Najvyšší súd SR tiež uvádza, že horeuvedené dôkazy nezodpovedajú a ani nemožu zodpovedať žiadosti o úplatok v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu, pretože suma XXX,- €, ktorú obžalovaný Mgr. C. C. iadal od svedka S. N., zodpovedala a bola v medziach sumy, ktorú obžalovaný mohol požadovať od svedka S. N. za prekročení rýchlosti v blokovom konaní podľa § 22 ods. 1 písm. h) zák. č. 372/1990 Z. z. o priestupkoch, a to pokuty až do sumy XXX,- €. V danej veci preto nemožno hovoriť o úplatku, teda o akomkoľvek plnení majetkovej povahy, na ktoré by nebol nárok. Za takéhoto dôkazného stavu (dôkaznej núdze) potom nebolo možné rozhodnúť o vine obžalovaného Mgr. C. C. pre nedokázanie naplnenia/nenaplnenie skutkovej podstaty zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2, t. j. že obžalovaný Mgr. C. C. pre seba žiadal úplatok v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu.

Najvyšší súd SR záverom uvádza, že v predmetnej trestnej veci obžalovaného Mgr. C. C. neboli predložené dôkazy, ktoré by jednoznačne poukázovali na to, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty

zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, teda nebol jednoznačne preukázaný úmysel obžalovaného Mgr. C. C. zadovážiť sebe neoprávnený majetkový prospech, teda nebolo jednoznačne bez pochybností preukázané, že by obžalovaný Mgr. C. C. iadal úplatok a tiež zobral úplatok a preto Najvyšší súd SR zhodne ako súd I. stupňa, z dôvodu, že neboli naplnené znaky skutkovej podstaty zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, je toho názoru, že oslobodenie obžalovaného Mgr. C. C. spod obžaloby prokurátora podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku s tým, že skutok pre ktorý bol obžalovaný stíhaný sa stal, ale nie je trestným činom, je správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že s poukazom na horeuvedený rozsudok súdu I. stupňa považuje za zrozumiteľný a právne úvahy súdu I. stupňa za vzájomne konzistentné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nestotožnil s odvolacími argumentami prokurátora, nevyhovelo jeho odvolaniu a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej pomerom hlasov 3 : 0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.